

Коего *Вѣстникъ* се зове, —

Бакали, градинари,

Шивачи, ботушари, —

Свѣщенна сганъ, високославенъ рой, —

Тълпа добра за данъци, за бой,

И за чловѣшки правдинѣ, —

Еманципирани рай,

Неприкосновенни и слѣпи слуги,

Богоспасаемо съсловие и паство,

Вий, за миросванье чела и бузи за плѣсници,

О вий, поклонници на вси свѣтѣци

И цензори безжалостни на всѣкое поганство,

Вий, запалители на восъчни свѣщици

И зли хулители на всичкитѣ искуства,

Въчновъковни вий врази,

На всички химери, — за вази распутства, —

На всички сиянья, — за вази тъми, —

Елате, приближете! . .

Еднѣжки — обичай не е, — тѣзъ книжка си купете!

Еднѣжки — обичай не е, — тѣзъ книжка прочетете!

II.

Страница изъ единъ *Албумъ*.

Сърцето ти е храмъ богатъ, Госпожо,

Едничкѣ въ цѣлий миръ . . .

Но въ този храмъ, за жалость, е поставенъ

Нищоженъ, грубъ кумиръ!

III.

Двама Съперници.

Стенания на единъ вдовецъ.

Едничкий ми съперниче, о Гробе ти свирѣпий,

Въ безименното свѣтско зло безмисленний и слѣпий,

Проклѣтъ бжди! . . Проклѣтъ бжди, о гробе ти умразний,

Ти, съ плѣть изпълванъ винѣги, и въковъчно праздний! .